

Hirdetési díjak
Hatszor hasznosított gármond sor vagy annak tere 6 kr.
Bélyegző minden hirdetés után 30 kr. Nagyobb és gyakoribbi
hirdetéseknél külön kedvezményt is nyújt a kiadóhivatal.

Hirdetéseket fölvesznek:
Bécsben: Oppelk Alajos Stadt Stubenstein Nr. 2. (Eck-
haus den Wallgasse 36.) Haasenstein et Vogler (Wallisch-
gasse 10.) Rud. Mosse Publicistische Bureau Budapest
Haasenstein et vogler hirdetés köv. irodája. (Weiss Mt-
hirdetések felvételi irod. Bécsben Wallgasse 18. és Budapes-
t Serrvater 5. sz.

Nyitottir czikkek
gármond sora után 25 kr. fizetendő.

(Folyt. köv.)

korelnök nyitván meg, üdvözlö a megjelent képviselőket.

Tomesányi László körjegyző erre felolvasá a programjavaslatot, mely után felszólt.

Simonyi Lajos b., előadván az indokokat, melyek a két ellenzék egyesülését szükségessé és kívánatosá tette.

Szilágyi Dezső, mint a kormánypártból kilépett képviselő egyike, azok nevében kijelenti, hogy az egyesülést helyeslik s az új párt hoz csatlakoznak, s annak programjához járulnak.

Apponyi Albert gróf szintén kifejti, hogy nagy cél, nagy kötelességérzet vezették úgy őt, mint a jobb oldali ellenzék többi tagjait is.

Erre a nyilatkozat pontozatai egyhangul elfogadtattak, és az egyesülés kimondatott. Az egyesült ellenzék körhelyisége gyanánt, Bujánovics Sándor indítványára a további intézkedésig a volt független szabadelvűpárt eddigi körhelyiségei jelöltettek ki.

A párt által megállapított program, illetőleg nyilatkozat következőleg szól:

Nyilatkozat.

A 1867-iki közjogi alapon álló ellenzéki arnyalatok és képviselők, oly czélból, hogy ellenzéki földadatakat a kormányzat hatályos ellenőrzése körül sikeresebben gyakorolhassák, és hogy a valódi képviselői kormányzatot lehetővé tegyék, a jelenleg napirenden levő és a jövőben előkerülő kérdésekre nézve megállapodásra jutottak, és „Egyesült ellenzék” neve alatt egy ellenzéki pártot alkotván, eljárásuk tekintetében a következő czélokra törekcsenek és a következő elveket vallják irányadónak:

1. A magyar államesszmének, az alkotmányos államhatolamnak szilárdítása és kifejtése minden irányban és az állampolgárok egyéni és politikai szabadság jogainak biztosítása.

2. Fentartása az 1867. XII. t. cz. által meghatározott közjogi kapcsolatnak s az abban megállapított dualizmusnak és paritásnak.

3. A monarchia és hazánk léteérékeinek megfelelő külügyi politika, meggtálása az orosz hatalom megszilárdulásának az A1-Dunánál és a Balkán félszigeten.

4. Fentartása oly véderőnek, mely a monarchia és Magyarország érdekeinek megvédésére szükséges.

Mihelyt a külpolitikai viszonyok megengedik: reviziója a monarchia védelmi szervezetének oly irányban is, hogy könnyítessenek azon súlyos terhek, melyek a hadügyi budget folytán jelenleg a országra nehezdednek.

Addig is, oly intézkedések, melyek a közös hadseregben a magyar elemnek a jelenleginél nagyobb mérvű érvényesülését eredményezik:

A honvédség fentartása és lehetőleg fejlesztése.

5. Elvetése a jelenlegi kormány által javasolt közgazdasági és pénzügyi kiegyezésnek s egy jó egyezségnek megkötése: ennek lehetővé tétele végett pedig a kormány eddigi eljárása által most már elkerülhetlenné váló hosszabb idejű provisorium létesítése.

Végleges rendezés pedig következőirányban: a vámszövetséget illetőleg: szabadkereskedelmi irány kötése és nemzetköziszereződések kötése;

a fogyasztási adóknál az ország megkárosodásának megszüntetése;

s ha ezek Ausztriával egységes vámterület alapján elérhetőek nem volnának: önálló magyar vám- és fogyasztási terület felállítás.

A bank- és hitelügy olyatón rendezése és szervezése, mely a hazai termelés és forgalom érdekeinek megfelel és a magyarországi hitel-szükségletet minden körülmény közt kielégíti.

A 80 millió bankadósság ügyét az 1867. XV. t. cz. által Magyarországra nézve befejezettnek tekintjük.

A közösügyi költségekhez való hozzájárulási arány tekintetében ragaszkodni fogunk ahhoz, hogy az a monarchia két államának adóképesége szerint állapittassék meg.

6. Az államháztartásban az egyensúly helyreállítását első földadataink közé soroljuk.

Pénzügyi bajaink gyökere orvoslásának sulypontját a nemzet productiv erejét és adóképeségét emelő közgazdasági politika érvényesítésében keressük.

Szükségesnek tartjuk, hogy az államháztartás minden ágában oksszerű takaréklósság érvényesíttessék.

Az egyenes adók tovább fel nem emelhetők.

Kivánjuk az ország termelési viszonyainak megfelelő fogyasztási adópolitika követését; a bályeg- és illetéktörvények átalakítását és egyszerűsítését, valamint az illetékkiszabás czélsszerűbb rendezését.

A közadók kezelésének revisióját oly irányban, hogy az adófizetők a nagymérvű zaklatásoktól megkíméltsenek.

7. Teljes vallás- és lelkiismereti szabadság. A jogok kölcsönös tisztelete és béke az egyes nemzetiségek és hitfelekezetek, valamint ezek és az állam közt.

8. A főrendiház szervezése.

Az egyesülési és gyűlekezési jognak törvény által való szabályozása és biztosítása.

A miniszteriumok helyesebb ügybeosztása és ügyrendje.

A közigazgatási biráskodásnak a miniszteriumoktól elkülönített rendezése.

9. Kivánjuk a bírói függetlenségnek és a bírói szervezet jelenlegi alapjainak fontartását; akirályi táblák decentralizálását, egy az első bíróságok fölötti fölügyelet, mint a bíraskodás helyesebb gyakorlása szempontjából a kir. kuria kettős fölosztásának megszüntetését.

Erdélyes munkába vételt, illetőleg befejezését az igazságsügyi törvényeknek, teljes büntető eljárás megalkotását, a polgári eljárás reformját, a hiányzó czélsszerű hiteltörvények, jelesen új csödtörvény és telekkönyvi törvény megalkotását; a telekkönyvek decentralizált kezelésének behozatalát, a nemzeti rendőrség szabályozását és Erdélyben a bitokrendezési eljárásnak czélsszerűbb, a bitokrendezéseket megkönnyítő és azok gyorsabb befejezését biztosító szabályozását.

Kivánjuk erélyes munkába vételt az általános magánjogi törvénykönyvnek.

10. A közoktatás hazai kulturális szükségleteinek megfelelőleg, s a magyar közműveltség terjesztése és fejlesztése érdekében szhangzatos szervezetben és törvényrel rendezendő a népnevelés legalsó fokától a főtanodai oktatásig. E czélból az 1868. XXXVIII. t. czikknek némely szakaszai (a törvény alapelveit fentartva), módosítandók.

Ugy a középtanodai, valamint a főtanodai oktatás minél előbb törvénynyel rendezendő.

Kiváló gond fordítandó a szakoktatásnak szervezésére: különösen az iparos, a kereskedelmi és az alsóbb fokú gazdasági szaktanításnak létesítésére s pedig akkép, hogy ez lehetőleg az ország minden vidékén az oktatás minden körével kellő arányban és összeköttetésben fejlesztessék.

A törvszerű rendezés és vezetés érdekében minden tanintézet a közoktatási miniszter kormányzata, illetőleg felügyelete alá helyzendő.

11. A földmívelési és ipari, valamint a kereskedelmi érdekeknek minden lehetséges támogatását, felkarolását mind azon tényezőknek, melyek a földmívelés, az ipar és a kereskedelem fejlődését előmozdítják, a törvényhozás és kormány főfeladatának tekintjük.

Szükségesnek tartjuk, hogy a törvényhozás gondoskodjék a mezőgazdasági hitelviszonyok javításáról.

Kivánjuk az ipartörvény revisióját s hogy a hazai ipar által fedeztessenek az állami szükségletek és hadi felszerelések.

12. Ohajtjuk a világtorgalmat közvetítő keleti és déleleti vasútvonalak biztosítását és kiépítését.

Általában a vasutak helyes csoportosítását, nemcsak pénzügyi megta karitások eszközölése, de egy helyes közlekedési politika lehetővé tétele végett is.

Az ország érdekeinek és forgalmi igényeinek megfelelő tariffa politikát.

A köz munkauty rendezését.

A folyóvizek szabályozását, hogy az ország nagy vidékei az évenként ismétlődő árvizek pusztításaival szemben biztosíttassanak.

A fent megjelölt elvek mellett az itt körvonalozott czélokra egyesülvén, azok elérésére, távol a párttekinteteknek a közjó rovására történő érvényesítésétől, nyugodtan és szilárdan törekedni fogunk.

Selyemtermelésünk érdekében.

Ugy a nemzet, mint az állam pénzügyi viszonyaira oly nagy fontosságú selyem ipar alapját képező selyemtenyésztés ismertetése terjesztése és tökéletesítése czéljából miként más cultúr államokban, ugy nálunk is 1872. óta a földmívelési miniszterium egyéb idevágó intézkedései mellett Szegszárdon egy selyemtenyésztési intézetet tart fenn, melyről azonban épen a közönség alig bir tudomással, nem látszik feleslegesnek tehát, ha néhány szóval a tárgy fontosságáról s az intézet működéséről megemlékezzem.

Téves vélemény volna azt hinni, hogy a chinaiak által oly kincs gyanánt ápol, nálunk kiesinlett, életrevalónak nem talált selyem ipar egyedül az azzal foglalkozó nem vagyonos osztálynak szolgál jövedelmi forrásul, mert kellő berendezés mellett nagyobb birtokokban is a föld jövedelmét holdanként 100 forinttal emelheti; az alig két megyénk területével bíró Lombardia akóinak egyedül a nyersgubó termés kivitelből évenként 40—50 millió ezüst forint foly be. Angliának a keletindiai gyarmatokból az utóbbi évtizedekben ezer milliókat ugyancsak ezen ipar jövedelmézet.

Nem kívántatik a föld esőkkent értéke s

jövedelmének ezen gyors és biztos emeléséhez nagy tőke befektetés, igen jutányos áron ajánl a nevezett intézet alóltit felügyelősége 3—5 éves szederfákat, szívesen veszi azok eladásáról értesítéseket és díjmentesen közvetíti az elárusításokat, ugyancsak díjak elfogadása nélkül küldi meg az ültetési terrajvázokat, a tenyésztési s ifjitási kezelési módját, melyszerint a fák kiültetés után 2 év mulva 200 évig értékesíthető gyöngye leveleket hoznak.

A szoros értelemben vett tenyésztés pedig a tenyésztőtől semmi tőkebefektetést vagy munkamulasztást nem kíván, sőt kellemes időtöltést nyújt az idősb nőknek, szoktatja a gyermekeket hasznos foglalkozásra és a tenyészde időnkénti megtekintés által tanulságos szórakozást szerez.

Nem kívántatik továbbá a tenyészde berendezéséhez különös épület, alkalmas arra bármely szoba, fészter, csűr, pajta, gyár, műhely, elhagyatott ház, sőt nád, vagy szalmával fedett padlásokon is jó siker tapasztaltatik, minek eléréséhez szükséges oktató könyveket a magyar korona területén ingyen küld a nevezett felügyelőség, gondoskodik a tenyésztlőknek göröcsleg vizsgált egészségese rekcszpetékről s azoktól a 6 hét lefolyása alatt bekötött gubókat nyers állapotban váltja be a földmívelési miniszterium által meghatározott lehető méltányos, köztudomásra jutató áron, minek kifizetése illetőleg megküldésénél netaláni visszaélések iránti panaszok a nevezett miniszteriumhoz intézendők.

Minden költség vagy munkamulasztás nélkül jön ez által a tenyészde vagy tenyészde tulajdonos jövedelemhez olyankor, midőn legtöbb költségei és legkevesebb bevételei vannak.

Ha tehát a szíves olvasó a közjó érdekében megismertetés ezen jótékony állami intézettel a közelben levő tenyészésre hivatott közönséget, pár év mulva, midőn netalán felállított szedreszt értékesítheti, oksszerű tenyészésre képesített tenyésztlők leendnek rendelkezésre.

Éghajlatunk állítólagos kedvezőtlenégeiről tápláit véleményét eloszlatja a legnemesebb philippini szederfák tapasztalt buja tenyészete és annak tudata, miszerint minél mérsékeltébb éghajlat alatt termeltetett a selyem, annál erősebb, tartósabb s keresetlebb; de megfőzolja ama véleményyt vagy előítéletet a nevezett felügyelőség pár évi működésének eredménye is, melyszerint a legközelebbi mult normalis 1876-ik évben 15 ezer kilogrammot meghaladó nyers termék folyt be, melynek szokott kitűnő minősége éghajlatunkat s népünk ügyességét, tisztaságát e téren is oly előnyösnek tanusítja, hogy ezen egyedül nálunk ignorált s elhanyagolt iparág meghonosítása a kormányunk más államokhoz hasonló kitarása mellett sikerülni fog.

A tenyésztlési kedv és hajlam sem hiányzik, a mult évben egyedül ezen intézet által 37 ezer grammot meghaladó pete megkeresés folytán osztott ki, bár némely községek előljárói 50—60 jelentkezett tenyésztlő helyett 5—6-ról értesítették a felügyelőséget.

A folyó évi termeléshez a földmívelési miniszterium a mult évi járvány behatása alatt levő rajokból költ peték ragályossága elleni biztonság végett Japánból és Olaszországból elegendő mennyiségű egészséges petéről gondoskodott.

Belánszky Dezső.

IRODALOM ÉS MŰVÉSZET.

Nemzeti színház.

(„Ambrus bácsi”. Népszimű 3 felvonásban; írta Akonyi Lajos. A kolozsvári színpadon először előadott Vidor Pál jutalomjátékát 1878. április 13.)

A szombati előadás ismét az elismerés, a megérdemelt kitüntetés és a közkeveltség estéje volt. Vidor Pál, a kolozsvári nemzeti színház kitűnő népsziműművésze volt az, kit közönségünk ezuttal, jutalomjátéka alkalmával, elismerése számtalan jeleivel sietett elhalmozni.

S ha valaki színházunknál, megérdemelte a közelmisért: ugy Vidor bizonyára a legelső között van az érdemesek sorában. Szakmakörét oly kitűnően betöltötte, mint keresen pályatársai között; sokoldalúsága, fáradszhatatlan buzgalma és használhatósága, szakmakörén kívül is, a társulat legnélkülözhetetlenebb tagjává tették Vidort a kolozsvári színháznál, mely eltávozásával a szó való értelmében ez idő szerint kipótolhatlan veszteséget fog szenvedni. Ő és Baloghán nélkül a népsziműműveknek bizonyára nem lett volna olyan vonzerejük, — még a Tóth Edéinek sem, — hogy a legutóbbi négy év alatt ugyiszlva egyedül a népszimű előadások töltötték meg a színházat; csak azok eredményeztek tiszta bevételek. (Mint tudjuk: egyedül a Tóth Ede darabjaik többet 12000 frtnál.) Az ő gyönyörű népdalai, tüzről pantan őseredeti magyar alakjaik zamatos játékaik: ezek mindig tele házat biztosítottak, ezek feleldhetetlenek maradnak sokáig a kolozsvári közönség előtt.

A szombati jutalomjáték alatt is ez elismerésnek adott kifejezést a roppant nagy közönség, mely a nézőtér legkisebb zsegezugát is zsufoltaság megtöltötte.

Amint aztán Vidor először megjelent: olyan hatalmas éljenzés és szűnni nemakaró taps fogadta, hogy perczekig nem tudott szóhoz jutni. Érezte mindenki, hogy a jutalmazotiban a főváros ismét olyan kitűnő művészt rabol el tőlünk, akit úgy-

szólva egyedül a miénknek tarthatunk; mert hisz tulajdonképp mi fűdöttük fel ebben a szerény férfiban a tehetséget, nagyrésben a mi elismerésünk, buzditásunk fejtette ki a benne rejlő igaz kincset; egysszóval saját talentumán kívül legtöbbet a kolozsvári közönségnek köszönhet. A taps- és éljenzaj közepezt a meghatott művész lábaihoz két gyönyörű koszoru repült, a karzatról pedig üdvözlő költemények raja szállongott lefelé.

Mikor aztán a zaj lecsendesült: Vidor akjai megnyitlark s ismét hallottuk tőle a „Te vagy, te vagy barna kis lány”-t, azzal a tiszta magyar zamatú accentussal, azzal a határtalan mély érzéssel, azzal a gyönyörű hanggal, ahogy és amilyenel csak egy Vidort hallottuk s fájdalom! többé a jelen színház-látogató közönség nem fogja soha hallani, — legalább nem mint a mi színházunk tagjától.

Az első és második felvonás után a színpadra felgyülekezett nagyszámu tisztelgőtől körülvéve, lapunk szerkesztője a közönség részéről nehány meleg szó kíséretében egy szép és értékes gyémántgyűrűt nyújtott át a jutalmazottnak emlékül, mire Vidor a meghatottságtól reszkető hangon a következőleg válaszolt:

„Tisztelt urak!

Kedves barátaim!

Göndör Sándorék: kevés szóval sokat szeretnék mondani; de nem tudok, nem bírok; azért hát csak azt mondom, hogy ez egyetlen szó „köszönöm”, fejezze ki azon érzelmét, mely ez igazán becses pillanatok értékét előttem édesse, kedvessé, méltó emlékeztetővé teszi.

Ha az elismerés, ha a méltányolás adója ez; ha a szerény buzgalom, ha a becsületlen iparkodás megünnepése ez: ugy azon szeretetnek melege, mely önöket idehozta és itt kinyitvánul, lelkemet, — hogy ugy mondjam — csordultig megteljesíti s hogy a legfőbb szintén hasonlattal éljek: szívemet egy dus lombzattó kertté varázsolja, melynek kelős közepében háládatcságom rakja le fészket.

Háládatosság — mondom — mert pályámnak örvendetesen forduló kezdete azon négy év, melynek lefolyása alatt szerencsém volt a kolozsvári közönség előtt munkálkodnom; itt ébredtem itt izmosodtam.

E nemes város közönségének még eddig idegen akumbákumoktól meg nem terhesült eredeti, tiszta izlése volt pályámon a járszalg, mely — hála istennek! — idáig juttatott, hol működésemet szerető szívek elismerése, méltánylása s kitüntetése aranyozza meg.

En, tisztelt urak s kedves barátim! e nekem nyújtott emléket forró köszönetem kíséretében azon lángoló vágyódással veszem át, hogy: a mint most szeretőlk őltalma alatt bocsátanak ujjab utamra, épen oly szeretettel nyujtsák felém megbecsült s megtisztelő jobbujukat, ha majd egykor — talán hamar, talán később — még most ismeretlen sorsom visszahajl.

Addig is s azután is sokáig éljenek!”

A mi az ezuttal először színe került újdonságot illeti: arról nincs mit sokatreferálnunk.

A „Betyár kendője” után már „Panna asszony leánya” visszaesés volt; „Ambrus bácsi” már teljes bukás, legalább a kolozsvári színpadon. S valóban sajnáljuk, hogy a kitűnő beszélyíró Abonyi Lajos ilyen minden tekintetben elhibázott művel oly nagy foltot ejtett azon a szép népsziműműri neven, melyet a „Betyár kendőjével” vívott ki magának, s melyet a „Panna asszony lánya” elhomályosított ugyan némileg, de még nem semmisített volt meg egészen.

„Ambrus bácsi”-ban alig van egy két ötlet, mely egy kicsikét igazolhatná színrehozatalát, p. o. Mosolygó Bálint, az övegy Sukinó és Freszák többé kevésbé sikerült alakja, a szűret színpadravitele, a sok gyermekű cseh asszony.

Ezenek kívül aztán nincs is benne több semmi. Épen semmi. Népies épen nem; alakjaiban sem igazság, sem eredetiség; cselekvénye érdektelen jelenetek összefüggetlen halmaz, drámaiság és belső, szerves összefüggés nélkül. Még népdalai sem igen nyujtanak kárpótlást, mert ami jó van köztük, az nem új; ami pedig új, az nemcsak gyöngye, de nem is magyar népdál.

Az előadás elég jól folyt le, ahoz képest, hogy ilyen gyenge műbe kellett életet önteni, s első előadás volt.

Kassai (Freszák) kitűnően mulattatta a közönséget; nem is volt több derült momentum, csak amit a Bachuszár alakja idézett elő; csak kár, hogy ez az alak is másolás Poplaveczról.

Vidor (Ambrus) és Baloghó (Juczika) szépen dalolt dalaikkal, melyekből sokat megújráztattak, — de nem a dalok, hanem az előadás szépségeért — ragadták ezuttal is mindegyre zajos tapsokra a közönséget.

Krasznainé („Sukinó) és Szentgyörgyi (Mosolygó Bálint) igen sikerült, jó magyar alakokat mutattak be ezuttal is mint mindig.

NAPI HIREK.

Kolozsvár, 1878. április 13.

— A m. kir. pénzügyminiszter Pécsay Kálmán irodaségétitstet a m.-vásárhelyi kir. illetékkiszabási hivatalhoz III-ad oszt. számbíztító nevezte ki.

— A földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. miniszterium segélyezése mellett,

a M.-Szigeth közelében levő havasokon, az ottan szarvasmarha-tulajdonosok egy szövetekezeti sajtó-dát állítanak, mely működését f. évi június hóban kezdendi meg. A munkálatok vezetése egy képzett svájci sajtósról levő bízva, a nevezett miniszrium gazdálkának alkalmat kíván nyujtani arra, hogy a tejjgazdaságban ismereteket szerezni vágó ifjú egyének ezt a sajtó oldala mellett elsajátíthassák. E czélból a miniszterium ezennel felhívást intéz a hazai gazdáközönséghez, hogy azok, kik a mármárosmegyei sajtóadában a nyári hónapok alatt díjnékdli lakás és oktatás kedvezménye mellett, a sajt-készítésben magukat kiképezni óhajják, kérvényeikkel f. hó végéig a fentirt miniszteriumhoz forduljanak.

— Boér Herminnek lesz holnap jutalomjátéka színházunkban. B. H. nagy zaj és nagy igények nélkül lépett a mi színpadunkra s azok közé tartozik, kik csöndesen, de el nem fáradó kitartással és szorgalommal kívánják megalapítani művészi jövőjüket. A természetből sok kiváló tulajdonnal felruházott szerény tagja ő színházunknak, kinek kilépésén megtetszik, hogy kevesebbet követel a közönségtől, mint a mennyit érdemel s épen ebben rejlik előhaladásának záloga. Eddig is kivívt annyit, hogy mindig kedves jelenés a színpadon s bármely kis szerepben örömmel fogadja a színpadon Kolozsvár közönsége, mely ritka tapintattal ismeri fel és lelkesíti pályáján a kezdő tehetséget, bizonyára, a holnapi jutalomjátékra is tömegesen fel fogja keresni a színházat, hogy buzdihassa B. Hermin a megkezdett jó úton.

— Időjárásunk hirdelen felhagytott télies komorságával s gyönyörű verőfényes tavaszi napokat hozott magával. A lakósság is új ruhát, új kedélyt váltott, tömegesen hullámkiz utczáinkon s ép oly tömegesen keresi fel a szabadban az ébredő természetet.

— A zene-conservatorium tegnap délután saját helyiségében (a vigadóban) tartotta ez évi első hangversenyt, melyen csak az egyetpártol tagjai voltak jelen, elég szép számmal. A hangversenyvel szép sikert aratott a conservatorium ezuttal is. Az első darab (Volkmann serenadeja) hagyott fenn ugyan némi kívánnivaló, a teljesen szabatos kivitel tekintetében; de ez inkább a kevés összpórbának (alig volt tán egy kettő) tulajdonítható, valamint e mű nehézségeinek, mintsem a közreműködők buzgalomának. Másodiknak dr. Vályi G. ur énekelt el Beethoven szép „Adelaide” dalát az ő szép baryton-hangján. Harmadik pice volt egy quartet (Bungertől) igen szépen előadva Mosel Jolán k. a. (zongora), Oberti ur (hegedő), Szita ur (brácsa) és Dobokay K. ur (cello) által. A hangverseny fénypontját azonban a negyedik darab: Brath „Fantaisie caracteristique” című szép, de igen magas technicit követelő műve volt: Nagy Gábor ur adta elő, akkora technikai ügyességgel, oly bravourral, hogy bizonyosan a szerző is megtapsolta volna, ha jelen van. A hangversenyt Vogt „Éji dal”-a zárta be, melyet ismét a conservatoriumi zenekar (vonóhangszereken) adott elő, teljes sikerrel.

— Öngyilkosság. Belle Rebeka varrónd tegnapelőtt 10 óra tájt két gálcz-oldattal megmérgezte magát; a csak tegnap reggel érkezett orvosi segély késő volt már, mert a szerencsétlen né 10 órai szenvedés után roppant kínok között kiadta lelkét. Mint gyanítják, a nyomor s illetőleg a nyomortól való rettegés vitte nevezett arra, hogy meg foszsa magát életétől, [mint hogy] már régebbi idő óta megérelt a jobb keze s így nem tudván dolgozni, nélkülözésnek, sőt nyomor nak nézett elébe.

— A felvinczi állami elemi népiskolánál a közoktatási kormány még egy tanítói állomást rendszerezített. Ez intézetnek tehát nagy tanereje. A tanulók száma 200.

— A kormány mint a „Haladás” hallja, nem teljesítheti a torda-aranyosmegyei bizottság azon kérelmét, mely szerint a gyéres-tordai vasúti vonalat kiépíteni kerte; a pénzügyi viszonyok erre ma alkalmatlanok.

— Kordin Mariska a színészeti tanoda egyik legtehetségesebb növendéke jövő hétfőn lépik fel először a budapesti nemzeti színházban. A kiasszonynak határozott hivatása van a népsziműművekre. Első föllépte Lilió műban történik.

— Haynald kalocsai érseket, mint a Pol. Corr.-nak Rómából írják, XIII. Leo pápa az őt hat hét mulva tartandó consistóriumban több más olasz és idegen főpappal együtt bibornokká szándékozik kinevezni.

— Értésítés. A bihar-vármegyei régészeti és történelmi egyelet” által rendezendő régészeti történelmi és műipar-történelmi kiállításnak ünnepélyes megnyitása közebejtött akadályok folytán nem f. év április hó 21-én, hanem ugyancsak e hó 22-én jödelőtti 11 órakor fog Nagyváradon a vármegyei hágytermében megtartatni. Nagyváradon, 1878. április hó 12-én. A kiállítás rendező bizottság nevében. Ifj. Gyula Lajos, kiált. biz. titkár.

— Értésítés. A nagyméltóságú földmívelési m. kir. miniszteriumnak 5959. szám a. kel-rendelete folytán az alóltit intézet felügyelőségénél a selymörpetek mindazoknak, kik az intézet számára tenyésztenek, vagyis kik a nyert gubókat annak idején az intézet felügyelőségénél fogják beváltani, a gubók árából levonás nélkül teljesen ingyen, — azoknak pedig, kik mások részére tenyésztenek, a következő mérsékelt áron osztatnak

